

..... ВОЛОДИМИР ВИБИРАЄ ВІРУ

(Скорочено)

У літо 986-го прийшли з Волги болгари магометанської віри, кажучи:

— Ти, князю, мудрий і розумом тямущий, а **закону** не знаєш; повіруй у наш закон і поклонися Магометові.

Володимир спитав:

— Яка ж ваша віра?

— Віруємо Богу, а Магомет нас учить: не їсти свинини, не пити вина, зате після смерті, каже, можна жити в розкоші. Дасть Магомет кожному по сімдесят вродливих жінок, і вибере одну найвродливішу, і покладе на неї вроду всіх, та й буде йому жоною. І хто на цьому світі бідний, то буде й на тому, — і всяку іншу лжу говорили [...].

Потім прийшли іноземці з Рима й звернулися з такими словами:

— Ми прийшли від Папи Римського. Говорить тобі Папа так: «Наша віра — світло; ми поклоняємося Богу, який сотворив небо і Землю, зорі й місяць, і всяке дихання живе. А ваші боги — то просто дерево».

Володимир спитав їх:

— У чому ж заповіт ваш?

Вони відповіли:

— Поститися кріпко. Смирятися дух і тіло своє.

Володимир їм сказав:

— Ідїть, звідки прийшли, бо й батьки наші не прийняли цього.

Дізнавшись про те, прибули хозарські євреї і сказали Володимирові:

— Ми чули, що приходили болгари і **німці**, кожен навчаючи тебе своєї віри. Німці вірують у того, кого ми розп'яли, а ми віруємо в триєдиного Бога нашого Авраама, Ісаака та Іакова.

Володимир спитав:

— Де ваша земля?

Вони ж сказали:

— Розгнівався Бог на батьків наших і розсіяв нас по всіх країнах за наші гріхи, а землю нашу віддав християнам.

Володимир на це промовив:

— Як же інших учите, коли самі відкинуті Богом і розсіяні? Якби любив вас Бог і закон ваш, то не були б ви розсіяні по чужих землях, чи ви і нам того хочете?

Потім прислали греки до Володимира свого філософа, і той звернувся до князя з такими словами:

— Ми, греки, віруємо в Бога нашого Ісуса Христа. Він ходив по землі, проповідував Царство Небесне, а його розп'яли на хресті. Та Ісус воскрес і сказав учням своїм, що повернеться з неба на землю і буде судити живих і мертвих, кожному **воздасть** по заслугах його: праведникам — Царство Небесне, рай і радість без кінця, безсмертя, а грішникам — муки в пеклі й кипіння в смолі. Така буде кара тим, хто не вірить Богові нашому Ісусові Христові: будуть горіти в огні, хто не хреститься.

І, закінчивши слово своє, філософ показав Володимиру **запинало**, на якому було намальовано судилище Господнє і тих стовплених грішників, які бредуть у пекельний вогонь, і праведників, тих, які у веселоощах духу вступають до раю.

Володимир же, зітхнувши, сказав:

— Добре тим, хто праворуч, — у раю, горе тим, хто ліворуч, — у пеклі.

ЗБАГАЧУЙ МОВЛЕННЯ

Закон — віра, релігія.

Німці — тут: чужинці.

Воздасть — відплатить.

Запинало — покривало, завіса.

Філософ промовив:

— Якщо хочеш з праведниками стати праворуч, хрестись.

Володимиру запала в серце думка ця, однак він сказав:

— Почекаю ще трохи, — бо хотів розвідати більше про всі віри.

І вручив Володимир грецькому філософові багаті дари й відпустив його з великою честю.

- Чому князь Володимир вручив грецькому філософові багаті дари?
- Яким постав у твоїй уяві київський князь?